

Conform cu regulamentul



198

F

CERERE

CĂTRE

COMISIA PARLAMENTARĂ DE CERCETARE A

ABUZURILOR

Subsemnatul ROVENTU VIOREZ

născut la data de 2 septembrie 1957

în comuna Giurgiu

judetul Giurgiu

sectorul

deținut în penitenciarul Miercurea Ciuc condamnat (provenit) la 20 închisoare pentru F.A.O. cu consecințe deosebit de grave pronunțată (emis) de Tribunalul Militar Teritorial Buc. prin sentința (mandat) nr. 63/12.10.1983 dosar nr. 391/1983 mandat nr. 90/1983

Rog a aproba CERCETĂRILE

pentru următoarele motive:

În luna septembrie 1983 împreună cu Năstase Petrică și Ștanciu Nicolae am furat din Poșta de Militie, comuna Osica, jud. Olt: două pistole mitralieră, încărcătoare și muniție.

Am fost arestat de securitate în jud. Constanța pe data de 30 sep. 1983 și deținut la I.G.M. din calea Rahovei, Nr. 39.

După încarcerare am fost dus la Spital penitenciar Jilava unde mi s-a făcut un control medical cu toate analizele necesare.

După cum reiese din fișa medicală la acest control m-am găsit perfect sănătos. Din ancheta bestială de care am avut parte: - bătăi pînă la pierderea conștiinței; diferite forme de tortură fizică; întepături cu ace de mai multe anchetatori de o dată; samaje ș.a.m.d.

După cum se poate cerceta la scurt timp de la deținerea mea în penitenciarul Rahova m-am îmbolmăvit de T.B.C. pulmonar și am fost internat 9 luni la Spital penitenciar Jilava. Îmbolmăvirea a fost rezultatul anchetei.

Abuzuri, dosar dirijat de securitate.

Președintele țării din timpul acela se interesa în persoană de noi.

D-l procuror colonel Ștefănescu Mihai îmi spunea adesea amenințător: dacă nu scrii ce spun eu ești sentit să mori.

D-l Ștefănescu Mihai a dirijat întreaga anchetă unde mi s-a convenea ceva nevenea asupra anchetei cu diferite metode tactice.

Brigada de anchetă condusă de faimosul colonel Tudor Stănică, aplicau procedurile sus menționate.

Am fost forțat să răspund la diferite întrebări puse de procurorul col.

Stefănescu Mihai, în timp ce eram filmat cu cameră video.

Am aflat în anchetă că caseta înregistrată a fost prezentată lui Ceaușescu.

Pot menționa că prezenta d-lui Ștefănescu Mihai a fost peste tot în a

- 1.) - a dirijat și misificat anchetă.
- 2.) - a fost procuror în instanța de fond a Tribunalului Militar Teritorial București.
- 3.) - a fost procuror în instanța de la Tribunalul Suprem (secția militară).
- 4.) - mi-a adus în persoană la penitenciarul Rahova hotărârea definitivă de condamnare la moarte pronunțată de Tribunal Suprem.

M-a obligat să scriu imediat cererea de clemență către Ceaușescu în timp ce el împreună cu col. Borcan; col. Constantin și alții beau cafele fum țigări mâncau semințe la aceeași masă la care eu scriam.

Spunându-mi odată că se grăbește să ducă cererea; în zadar mo scriu că sentința este dată.

Despre sesiunea de fond și suprem pot spune că s-a ținut cu ușile închise în secret fără dreptul ca să mă apăr.

Sentința a fost dinainte dată, emisă de Tribunalul Militar Teritorial București, Nr. 63/12 octombrie 1983. am fost condamnat la moarte pentru infracțiunea de furt din averul obștesc cu consecințe deosebit de grave.

Această dată de 12 oct. 1983, NU este adevărată în acest și mai me afla în anchetă la I.G.M.

Am fost duși să ne judece la T.M.T. Buc. spre sfîrșitul lui octombrie nu mai țin minte data dar știu că în aceeași zi mi-a făcut descarcerarea la arestul I.G.M.-lui și după sesiunea Tribunalului Militar am fost depuși imediat în pen. Rahova pe secția a-ȳ-a ca condamnați la moarte.

Despre sesiunea de fond a T.M.T. Buc. pot dovedi că a fost dirijată. Adjunctul ministrului de interne Constantin Nută a înaintat d-lui jura Valeriu Sitaru, un membru din partea Ministerului de Interne care cerea condamnarea la moarte.

Dacă î-mi permiț să fac o caracterizare d-lui judecător gen. maior Valeriu Sitaru promovat după Revoluția 1989 la grad și funcție în Curtea Supremă de Justiție, pot spune că acesta a acordat un zel constant partidului comunist și securității, judecînd zeci de cazuri misificate dirijate de securitate.

În rechizitoriul și motivarea sentinței sînt acuzat că intenționam să folosesc armamentul pentru a ține agenții C.E.C.

Acest lucru nu este adevărat am fost forțat și santajat să declar

Data 26 ianuarie 1992.

Semnătura,
Rovenito Viorel.

Conform cu regulile



197

-II-

CERERE

C A T R E

Comisia parlamentară de cercetare a abuzurilor

Subsemnatul ROVENTU VIOREL născut la data de 2 septembrie 1941
în comuna Giurgiu județul Giurgiu sectorul —
deținut în Micșurea Ciuc condamnat (prevenit) la 20 închisoare
pentru F.A.O. cu consecințe deosebit de grave prin sentința (mandat) nr. 63/12.10.
pronunțată (emis) de Tribunalul Militar Teritorial Buc. dosar nr. 391/1983 mandat nr. 90/19

Rog a aproba CERCETĂRILE pentru următoarele motive
cum a vrut ei mintindur-mă în tot felu.

După cum se poate cerceta cu toate că au fost amnistiate de decret
Nr. 11/26 ianuarie 1982 faptele de fapt particular și sunt din averul obștesc am
fost forțat și sântorât să accept multe furturi care nu au fost ale mele.

Dacă analizați dosarul să convingeți că am fost judecat pentru faptul
a-si fi putut să fac cu armamentu mici decum pentru furt.

Acest lucru nu este posibil în nici un stat democratic din lume.

Consider că ar trebui să fii condamnat pe ce am făcut, NU pe ce
a-si fi putut să fac.

După cum reiese din expertiza balistică a armamentului nu am tras
nici un cartuș, nici cel puțin când s-a tras în noi.

S-a recuperat în întregime armamentul, muniția, încărcăturile prejudiciu
fiind de 8.500 lei.

Cum este posibil să fii condamnat la moarte pentru această infracțiune

Precizez că în timpul Revoluției 1989 am scris un memoriu către F.
București în care denunțam împrejurări și descoperirea faptelor ce nu a
fost cunoscut de instanța la soluționarea cauzei.

Acel memoriu conform punctului a) din Art. 394 Codul Penal privind
Revizuirea.

Trebuia să se cerceteze cauza dar sus mumiți, mei epozanți judecătorești
gen. maior Valeriu Sitaru care deținea în 1983 funcția de vice-președinte
al T.M.T. București și procurorul colonel Ștefănescu Mihai fiind tot pe funcție
cheie în Curtea Supremă de Justiție mi-a respins memoriul meu.

Menționez că d-l profesor Volcimski Raul care a fost autorul moral al înfrăcării mele a cerut prin cerere revizuirea cauzei „desavulului” dar nu s-a apucat.

D-l profesor Volcimski Raul a fost amenințat în repetate rânduri că va fi arestat și băgat la pușcărie dacă îmi mai susține cauza.

Mă adresez comisiei de cercetare a abuzurilor cu încrederea că se va cerceta și cazul meu, urmind să primesc un răspuns drept și corect care mă poate liniști.

P.S. - Prezentul memoriu nu are nici o ștersătură dacă va fi ceva ștersături înseamnă că am fost conștient.

Data 26 ianuarie 1992.

Semnătura, Roventu Viorel.

Data 26 ianuarie 1992.

Semnătura,
Roventu Viorel.